

■ DINAR DE RAMON TREMOSA AMB ENTITATS ECONÒMIQUES DE SANT CELONI

Deulofeu defensa el potencial del Museu del Bosc per activar l'economia celonina

REDACCIÓ
Sant Celoni

El president del grup municipal de CiU, Francesc Deulofeu, va defensar divendres, 16 de març, el potencial del Museu del Bosc com a element que pot aportar valor afegit i diferencial per la socioeconomia del Baix Montseny al dinar organitzat amb l'eurodiputat Ramon Tremosa i entitats de l'àmbit econòmic de Sant Celoni. Deulofeu va destacar la importància de continuar desenvolupant aquest projecte que, va recordar, en el moment de canvi de legislatura, al maig de 2011, estava en fase de redacció del projecte i de recerca de finançament.

L'exalcalde va afegir que aquesta va ser una aposta clara del grup de CiU i la va qualificar de "punta de llança que pot definir el futur del nostre municipi i esdevenir el catalitzador d'un nou model productiu preminent al voltant del turisme respectuós, la divulgació del medi, les energies renovable i la química verda". També va celebrar la posada en marxa dels aparcaments que va recordar que havia iniciat el grup de CiU fa més d'un any amb l'objectiu de facilitar la mobilitat del nucli urbà i donar suport al comerç local.

L'acte va comptar amb una

Francesc Deulofeu i Ramon Tremosa amb representants d'entitats econòmiques (AIBM)

vintena de persones i hi van assistir representants de Sant Celoni Comerç, el Mercat Municipal, l'Associació Emprendors Baix Montseny, del Cercle Econòmic i Social, de PIMEC i de l'empresa Salicru. A l'acte, Tremosa va explicar el funcionament del Parlament Europeu i la Unió Europea i va repassar aspectes macroeconòmics i de logística que incidei-

xen a nivell local com el corredor mediterrani, que va definir com una infraestructura vital per al futur de Catalunya, així com la injecció de diners als bancs espanyols des d'Europa, la necessitat de segellar el pacte fiscal "per deixar de ser una colònia d'Espanya i tenir capacitat de progrés" i d'altres aspectes.

Tremosa també va voler des-

taçar la importància d'atacar la crisi des d'un estat d'ànim optimista, ja que 27 dels 29 estats europeus van experimentar creixement durant el 2011, i va assegurar que l'economia catalana té molts aliats a Europa. Abans del dinar, Tremosa va oferir una xerrada als alumnes del col·legi la Salle sobre la Unió Europea i les seves institucions

■ Nou accident a la C-35 al seu pas per Sant Celoni, aquest cop sense ferits

Sant Celoni. Dos turismes van topiar divendres, 16 de març, a la C-35, a les 7 de la tarda a l'alçada de la cruïlla d'accés a l'Hotel Sant Celoni. L'accident, segons ha informat el Servei Català del Trànsit, no va provocar ferits però va obligar a desviar els vehicles que circulaven per aquesta carretera cap als laterals del polígon industrial. Els fets es van produir en una hora en què la via registra un trànsit intens i això va provocar llargues cues fins que els vehicles es van retirar de la via, al voltant de les 8 del vespre. Al lloc de l'accident s'hi van desplaçar efectius de Mossos d'Esquadra, Bombers i del SEM. REDACCIÓ.

■ El Casal Quico Sabaté organitza la 10a calçotada popular

Sant Celoni. Avui, dissabte, el Casal Quico Sabaté celebra la 10a edició de la calçotada popular davant de la seva seu, al carrer Sant Roc. Els tiquets es poden comprar al preu de 10 euros per als socis i per 12 els no socis el mateix dia o, anticipadament, per 10 euros al Casal. L'acte començarà a la 1 del migdia amb música i a les 2 del migdia es donarà pas a un àpat de calçots, botifarra, pa, postres i cafè. Després de dinar, es llegirà un manifest i s'oferirà un concert amb els conjunts NINI i els Batak. REDACCIÓ.

TRIBUNA OBERTA

FERRAN CATARINEU PRAT, fcatarineu@hotmail.com

Idees escatològiques. O no

"Multats per defecar al carrer". Ho vaig llegir en un diari digital, ja fa uns mesos. Ho van fer a Nova Zelanda, a la gespa d'un parc, tres turistes, dos d'ells catalans (bufa!), en un poble de tan sols 2.000 habitants. A Nova Zelanda no perdonen ni penes ni fatigues i els van castigar a treballs de neteja -d'excrements!- que els va sortir més barat que anar a judici i pagar la forta multa que els imposarien. Bona idea per aplicar-la a casa nostra amb les defecacions dels gossos -d'humanes potser no n'hi ha gaires, llevat d'alguns barris de les ciutats més grans, però també, tot hi que n'he vist al carrer de Santa Rosa de Sant Celoni fa poques setmanes, un dissabte al matí-, amb els que embruten les façanes i el mobiliari urbà amb adhesius, pintades, cartells i anuncis, i tutti quanti menyspreen els bens públics o privats. És una iniciativa que caldria estudiar. Embrutes -reparares, i ja està. Res més a dir.

A Lantaron, un poblet del País Basc de poc més de mil habitants, amb carrers empedrats, joies monumentals de

l'obra pública, es va publicar una norma -no sé si encara està en ús després de les últimes eleccions municipals- que advertia que si pels carrers del poble i els camins del terme municipal un cavall defecava el genet tenia que recollir el producte del que s'havia després l'animal sota l'amenaça d'una multa de mil euros. En un fòrum d'hípica es queixava un genet per la mesura: què volen, que portem un cabàs i una pala? -es preguntava. (Anys enrere es recollien per adobar les plantes dels testos de l'eixida). No se sap. En qualsevol cas, no collir les defecacions dels cavalls era (és) objecte de multa. I sembla ser que la policia local ho vigila amb diligència. És la seva obligació.

A la capital del Baix Montseny ja tot, façanes i mobiliari urbà, torna a estar ple de publicitat, d'adhesius i de pintades, després d'una temporada que semblava que s'hi havia posat aturador. El cas és que no s'ha d'inventar res: els exemples de Nova Zelanda o de Lantaron són prou didàctics i aplicables a

les defecacions canines, tan abundants, per posar un exemple.

També hi ha solucions per la gran quantitat de cartells anàrquics que no usen els espais destinats a publicitat i són col·locats a qualsevol lloc. A l'Ajuntament d'Arenys de Mar ho tenen clar: La publicitat, els cartells, públics o privats, siguin els que siguin, s'han d'entregar a la Casa Gran i està regulada la seva distribució. Si no s'ha entregat al departament corresponent de l'Ajuntament, es multa el titular de la publicitat; també és objecte de multa amagar la titularitat per escapolir-se de pagar. Les entitats culturals i socials, així com les Administracions públiques poden usar en exclusiva uns panells repartits pel poble. L'ordenança és molt detallista i segur que en molts altres pobles també en tenen: la qüestió rau en fer-la complir, cosa de la que se n'oblida fàcilment l'administració municipal. Si n'hi ha, és clar (d'ordenança!).

A altres llocs, com Granollers per ex-

emple, la ciutadania -al menys al centre de la ciutat- ja és prou sensible per no fer el que no és ni lícit ni desitjable. Qualsevol entitat que edita cartells publicitaris els passa per les botigues que els pengen als aparadors. O no. Però en qualsevol cas no s'empastifen les parets.

Seria interessant fer un estudi de com es tracten els dos problemes, el de les defecacions i el de la publicitat, en els municipis del Baix Montseny. Si es treuen a passejar animals solts, sense control, si en rondes pels nostres carrers d'altres assilvestrats, si els cavalls -on encara en circulin- són lliures d'alleugerir les seves necessitats sense posterior intervenció del seu responsable, o si faroles, arquetes de serveis públics i parets estan envaïts per publicitat de tota mena sense cap control. De ben segur que trobaríem diferències entre uns pobles i uns altres, per a vergonya de ciutadans i governants dels que en sortissin mal parats. Que n'hi hauria. Intentarem fer la prova per un altre article. Paraula d'honor.